

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi Stowarzyszenia "O." w W.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem

Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 1984 r., II Cr 1532/83

w sprawie z wniosku Miasta Stołecznego Warszawy

przy uczestnictwie J. M., J. K., E. D. i E. W.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 listopada 2015 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 12 marca 2015 r., sygn. akt V Ca 2672/14,

**oddala zażalenie i zasądza od skarżącego na rzecz
E.W. kwotę 3600 (trzy tysiące
sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę Stowarzyszenia „O.” w W. o wznowienie postępowania. W zażaleniu skarżący, zarzucając naruszenie art. 233 § 1, 328 § 2, 524 § 2 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżący w skardze domagał się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnymi postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 23 czerwca 1983 r. oraz Sądu Wojewódzkiego z dnia 24 kwietnia 1984 r., wskazując jako podstawę art. 401 pkt 2 k.p.c. Skarżący uzasadniając skargę, stwierdził, że nie brał udziału w postępowaniu. Trafnie Sąd Okręgowy uznał, że brak podstaw do przyjęcia, że mamy do czynienia z przesłanką wznowienia określoną w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Z art. 524 § 2 k.p.c. wynika, że zainteresowany, który nie był uczestnikiem postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, może żądać wznowienia postępowania. Skarżący na mocy prawomocnej decyzji z dnia 5 grudnia 1951 r., w czasie gdy toczyło się postępowanie zakończone wskazanymi wyżej postanowieniem, prawnie nie istniał, gdyż Stowarzyszenie „O.” zostało zlikwidowane. Brak było wobec tego podstaw, aby można było uznać go za zainteresowanego i wezwać do udziału w toczącym się postępowaniu. Z decyzji o stwierdzeniu nieważności z dnia 5 grudnia 1951 r. nie wynika, wbrew odmiennej opinii wyrażonej w zażaleniu, że przywróciła ona wszystkie skutki związane z utratą bytu prawnego przez skarżące towarzystwo. Decyzja tak może być podstawą do żądania przywrócenia stanu poprzedniego, ale tylko wtedy gdy jest to możliwe lub nie jest nadmiernie utrudnione. Mając na uwadze, że w czasie gdy skarżący prawnie nie istniał uregulowany został stan prawny nieruchomości, która była przedmiotem procesu o zniesienie współwłasności, roszczenie o odszkodowanie skarżącego ogranicza się do żądania odszkodowania pieniężnego. Brak więc podstaw do uznania, że zachodzi sytuacja opisana w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

